

Sverige.

Den svenske arbejdsmarknadsstyrelse har søgt at stimulere i første række kommuner, men også „landsting“ og private, f. eks. industrier, til at iværksætte beskyttet beskæftigelse for „partiellt arbetsföra“.

Beskyttet virksomhed forekommer i to former dels som halvbeskyttet, dels som (hel)beskyttet virksomhed. Forskellen mellem disse former er, at halvbeskyttet virksomhed organiseres i direkte tilslutning til et erhvervsforetagende eller en industri på det åbne arbejdsmarked, medens den (hel)beskyttede virksomhed indrettes i form af særlige bedrifter eller værksteder for beskæftigelse af erhvervshæmmede. Begge disse former indbefatter et indslag af arbejdstræning i den forstand, at visse af klienterne efter kortere eller længere tid kan bibringes en sådan arbejdstilvænnelse eller kondition, at en arbejdsplacering på det åbne arbejdsmarked viser sig mulig.

Til såvel halvbeskyttet som beskyttet virksomhed kan arbejdsmarknadsstyrelsen yde statstilskud. Styrelsen er i så fald tilsynsmyndighed for virksomheden. Statstilskud ydes med højst 50 pct. af forstanderens og arbejdslederens løn, forudsat at pladserne på værkstederne står til „arbetsvården“s disposition.

Aflønningen sker i almindelighed efter akkord og/eller en vis timebetaling. Akkordlønning beregnes sædvanligvis efter samme akkordsatser, som gælder på det åbne arbejdsmarked for lignende arbejde.

En række træningsværksteder og beskyttede virksomheder formidler hjemmearbejde.

I et materiale fra februar 1957 er antallet af pladser ved (hel)beskyttet beskæftigelse opgjort til ca. 650, hvoraf ca. en tredjedel i Stockholm. Ca. 500 personer var beskæftiget med hjemmearbejde.

England.

Statsstøtte til beskyttede virksomheder (sheltered workshops) kan gives i henhold til § 15 i Disabled Persons (Employment) Act, 1944, med ændringer af 1958.

Der findes 3 forskellige slags beskyttet virksomhed:

1. Remploi Limited, der i formen er et selvstændigt erhvervsforetagende, men i realiteten statsdrevet.
2. Virksomheder, drevet af lokale myndigheder (county councils og county borough councils).
3. Virksomheder, drevet af frivillige organisationer.

Ad 1. Remploi, der blev startet af Ministry of Labour and National Service i 1945, skal ifølge sine vedtægter tilvejebringe indtægtsgivende beskæftigelse under tilpassede forhold for alvorligt handicappede registrerede personer. Der findes 90 virksomheder med ca. 6 000 beskæftigede. Selskabets ledelse udpeges af ministeren og indbefatter fremtrædende erhvervsfolk, fagforeningsfolk og personer med særlig interesse og erfaring i arbejde for erhvervshæmmede. Selskabets kapitalbehov dækkes ved statslån, og underskuddet dækkes af staten. Der arbejdes ikke i akkord, og lønnen andrager for tiden ca. 7-8 £ ugentlig. (Til sammenligning kan oplyses, at f. eks. minimallønnen for en skotøjsarbejder andrager 10-11 £ ugentlig).

I 1955-56 androg omsætningen ca. 3 mill. £, medens driftsunderskuddet udgjorde 2 466 000 £ eller 402 £ pr. beskæftiget person.

Det meget store driftsunderskud har givet anledning til kritik, men en betænkning af 1956 (The Piercy Report) understreger den sociale værdi af Remploys arbejde og de vanskelige forhold, selskabet må arbejde under, og anbefaler virksomhedens fortsættelse.

Ad 2. a. De lokale myndigheder har *pligt* til at drage omsorg for *blindes* velfærd og om nødvendigt iværksætte beskyttet beskæftigelse for disse. Ministeriet kan yde støtte hertil gennem betaling for personer under optræning, tilskud til at dække driftsunderskud og bevillinger til at dække kapitalbehov, der forårsages både af optræning og beskæftigelse. I 1956 var 293 blinde under optræning, og 3 837 blev beskæftiget i 69 virksomheder for blinde. 23 af disse virksomheder blev administreret direkte af lokale myndigheder og 46 af frivillige organisationer.

I 1954-55 anvendte lokale myndigheder